

Zpravodaj

pardubické farnosti sv. Bartoloměje

vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích | www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | náklady 6 Kč | 04/2017

Úryvek z knihy Aleše Opatrného „Stůl Slova“

Kolem Ježíše se pohybovalo, jak víme z evangelí, množství lidí. Někteří chtěli uzdravit, mnozí se zajímali o náboženské otázky a jiní se přidali k houfu, když jim byl Ježíš sympatický. Ale jen někteří se stali učedníky. Ať už je někdo za Ježíšem poslán kýmisi druhým nebo se o něm doslechne, nebo ho Ježíš sám vyhledá, je tento člověk osloven a vyzván: „Pojď za mnou.“ A musí se dát do pohybu, a to nejen fyzického.

Ježíš nedává sebe a své poselství jen jako přídavek k životu. Vede člověka tam, kde nebyl, uvádí ho do života, jaký dosud nevedl. Není divu, že člověk mnohdy váhá, jestli se má na takovou cestu vydat. Právem tuší, že mu Ježíš může dát jméno – to znamená nové poslání. Že může být vytržen z dosavadních jistot, z pocitu, že se ve světě a v životě sám vyzná nejlíp.

Prvé setkání s Ježíšem může být zcela náhodné nebo může být pro člověka nečekané a překvapující. Ať už je to tak nebo onak – toto setkání otevírá teprve cestu k větším věcem. Učedníci si sami navzájem pomáhali k Ježíšovi. Jeden ukazoval cestu druhému, než se i ten setkal s Ježíšem. Tak je to stále. Někdy bychom rádi někoho k Ježíši „přistrčili“. Může se to i povést. Ale rozhodující je, jestli Ježíš právě teď tohoto člověka osloví – to nezáleží na nás! – A jestli mu tento oslovený kladně odpoví.

Co tedy na nás záleží? Zřejmě to, jestli ukážeme dotyčnému člověku pravdu, a to pravdu ve svém životě. Jestli jsme se totiž za Ježíšem vydali, jestli jsme se stali jeho učedníky. Pokud bychom byli jen částí přihlížejícího davu – byť třeba nadšeně aplaudujícího – ukazujeme něco špatného, ukazujeme nepravdu. Ježíš nechtěl stoupence, fanoušky, ale následující učedníky. Pokud tedy jdeme za Ježíšem a s ním, pak ukazujeme, že životní cesta je takto skutečně možná. Že lze jít cestou, na které člověk dává přednost pravdě před lží, Bohu před člověkem, lásce před sobectvím, nesnadnému před snadným, kříži před zachováním života za každou cenu. Jestliže totiž neříkáme jen, že Ježíš je Vykupitel, Mesiáš, ale jestliže se On naším Vykupitelem skutečně stal a my o tom víme, potom nahrazujeme mnoho řečí svědectvím vlastního života. Ukazujeme i beze slov jinou alternativu k životu, který vedou druzí. Ovšem aby tato alternativa byla věrohodná, musí být žita celým srdcem a často se musí žít dlouho, velmi dlouho, aby nemohla být považována jen za výstřednost nebo chvilkové mladické vzplanutí.

Přeji všem, aby se nám to dařilo.

jáhen Josef

Obsah

Úvodník	1	Charita	
Ze života farnosti		1. ročník Polabinské trojky	10
Oslava 25. výročí přátelství		Vyhlašujeme sbírku školních potřeb . . .	10
Augsburg – Pardubice	2	Setkání regionálních Charit v Neratově .	11
První svatě přijímání 2017.	4	Na návštěvě Gymnázia E. Holuba	11
„Kostel otevřen“ aneb jak nás Bůh vede... .	5	Škola NOE	
„Ty a ticho“ – pozvání do kostela	6	Úspěchy žáků školy NOE	12
Skauti v Podskále	6	Různé	
Pozvání ke službě.	6	Prázdniny 2017 – změny programů	12
Pouť Jablonné v Podještědí	7	Vzpomínková bohoslužba	
Ze života farnosti – mládež		za rodinu Vokolkovu	12
Mládež na sportovním klání v Praze	8	Úvodní slovo dr. Jiřího Kotyka	12
Společné léto v Míčově	9	Bohoslužby v Pardubicích a okolí.	14
Celostátní setkání mládeže –		Kalendář akcí	15
Olomouc 2017	9		

Oslava 25. výročí přátelství Augsburg – Pardubice

Ve dnech 16. - 18. června 2017 jsme v Pardubicích měli tu čest oslavovat již 25. výročí vzniku krásného přátelství mezi našimi farnostmi sv. Bartoloměje v Pardubicích a sv. Konráda v Augsburgu. Vzájemné sympatie, které začaly vznikat již v listopadu 1992 při návštěvě manželů Matyášových v bavorském Augsburgu, se prohloubily v opravdové a vroucí přátelství z obou stran.

Ze spřátelené farnosti sv. Konráda v Augsburgu za námi zavítalo celkem 49 lidí, mezi nimiž byli i členové dechové kapely augsburského dopravního podniku, kteří se výrazně podíleli na hudebním doprovodu celých oslav.

Pro naše německé přátele byl připraven bohatý program. Již v den příjezdu, v pátek 16. června,

byli naši hosté přivítáni na radnici panem primátorem Ing. M. Charvátém a poté následoval koncert augsburské kapely na Pernštýnském náměstí. Jako další bod programu byla připravena prohlídka denního stacionáře oblastní Charity Pardubice v Mikulovicích. Večer patřil již individuálnímu programu našich hostů. Někteří volně využili k návštěvě svých pardubických přátel v klidu jejich domovů.

Sobota 17. června se stala hlavním dnem oslav. Hosté měli možnost prohlédnout si známý hřebčín v Kladrubech i s komentovanou prohlídkou a ukázkou drezury Kladrubských koní. V pozdním odpolední jsme se všichni sešli v jídelně ZŠ Noe, která sídlí v budově Salesiánského střediska na Zborovském náměstí, ke společnému stolu i programu za výborného hudebního

doprovodu augsburské dechové kapely. Večer otevíralo dekorování (šerpování) nejdůležitějších osob, které se zasloužily o vznik a trvání celého spojení našich dvou farností. Za augsburskou byli dekorováni otec Karel Mair, manželé Ammerovi a Baumgartnerovi. Za pardubickou farnost pak otcové Karel Moravec a Antonín Forbelský, manželé Matyášovi a paní Anička Hofericová. Všem těmto lidem patří velký dík za jejich nasazení!

Tak významná událost si zasloužila také přípravu památečných darů. V naší farnosti bude toto setkání připomínat svíce s obrazem kostela sv. Konráda v augsburské čtvrti Bärenkeller a socha bratra kapucína – sv. Konráda. Do Augsburgu putuje také naše svíce a to s motivem pardubického kostela sv. Bartoloměje. Pro všechny augsburské přátele pak byly přichystány drobné upomínkové dárky. Naši farníci pak obdrželi dřevěná srdíčka s emblémy obou farností. Po celý večer vznikaly i dva stromy přátelství z otisků prstů všech účastníků. Pro každou

farnost jeden. Večer vyplnily také dvě prezentace, o činnosti Oblastní charity Pardubice přišla pohovořit její ředitelka Mgr. Marie Hubálková, druhou prezentaci si připravili augsburští přátelé a shrnuli v ní celých 25 let našeho společenství.

Během večera došlo i na zábavu ve formě vtipného kvízu mapujícího naše znalosti ze sportu, historie, pohádek bratří Grimmů a jiných oblastí či na tanec pod vedením našich německých hostů. Kolem jedenácté hodiny večerní byl sobotní program završen.

V neděli byla celá návštěva ukončena účastí na mši svatě v kostele sv. Bartoloměje s následným eucharistickým průvodem u příležitosti Slavnosti Těla a Krve Páně. Průvod vedl přes Pernštýnské náměstí ke kostelu Zvěstování Panny Marie. Zde jsme popřáli našim drahým přátelům šťastnou a nerušenou cestu domů.

Daniela Neduchalová

První svaté přijímání 2017

V neděli 4. června 2017 na Slavnost Seslání Ducha svatého jsme se v kostele sv. Bartoloměje v hojném počtu sešli, abychom oslavili velký den prvního svatého přijímání dětí. Přistoupilo k ní 13 dívek a 6 chlapců. Týden předem již slavily tuto svátost 2 děti v Mikulovicích.

Slavnost celebrouval P. Antonín Forbelský společně s P. Filipem Duškem a bylo to krásné vyvrcholení přípravy, která probíhala už od února. Děti v obětním průvodu přinesly také peníze, které našetřily pro potřebné děti. Vybralo se 2854 Kč a výtěžek byl zaslán na účet Papežských misijních děl. Po slavnosti a společném fotografování se konala na faře hostina agapé.

Děkujeme všem, kteří se významným způsobem podíleli na důstojném průběhu celé slavnosti, rodičům, schole, fotografovi Václavu Pecnovi, všem, kteří nádherně vyzdobili kostel, přípravovali pohoštění a pomohli s úklidem.

Příprava dětí na tuto svátost se konala po několika nedělích na faře a také v kostele Zvěstování P. Marie.

Scházeli jsme se s kněžími P. Antonínem, P. Filipem a P. Ondřejem a katechetkami Zuzanou Petrášovou a Irenou Zbrojovou. Děti si více uvědomovaly význam modlitby, četby Písma, seznamovaly se s interiérem kostela, průběhem Velikonoc, psaly dopis Pánu Ježíši a v závěru se již připravovaly na svátost smíření a přijetí eucharistie. Rodiče si vyměňovali zkušenosti s vedením dětí k víře a jejich doprovázením na cestě k Bohu.

Závěrem celé přípravy bylo společné slavení svátosti smíření v sobotu 3. června 2017. Děti si během tohoto podvečera v kostele sv. Bartoloměje vyzdobily tablo se svými fotografiemi a motýly a těšily se na setkání s Pánem Ježíšem v eucharistii.

„Kostel otevřen“ aneb jak nás Bůh vede...

O evangelizační akci „Kostel otevřen“ (původně Noci Nikodémově) jsem se poprvé dozvěděla v září 2016 od Filipa D., kdy mi ji představoval teprve jako nápad, Boží vnuknutí. Zpěvy Taizé miluji, protože mě více přibližují k Bohu, a tak jsem z toho byla nadšená a věděla, že do toho chci jít.

Když se konala první informační schůzka, osobně jsem nebyla pozvaná. Přesto jsem se o ní přes kamarádku Evu W. dozvěděla a dorazila na ni.

Počátky celé akce se nejprve neobešly bez problémů, když nás po dvou zkouškách opustili někteří zpěváci konzervatoristé a zdálo se, že nás nebude dost pro vytvoření solidního sboru. I během celé akce, která trvala dva měsíce, některé z nás postihly zdravotní problémy a nemohli jsme z různých důvodů přijít. A přestože to pomalu každé úterý s počtem zpěváků chvílemi vypadalo beznadějně, se vždy jakoby mimochodem někdo nový objevil a doplnil počet tak, že jsme mohli dobře odzpívat.

I když nás to stálo mnoho úsilí a oběti volného času, účast na tomto projektu, být osobně přítomni v nově vzniklém společenství, možnost zažít tu krásnou, duchovní atmosféru setmělého kostela umocněnou zpívanými modlitbami Taizé se pro nás stalo neopakovatelným zážitkem, který se mnohým z nás vryl hluboko do srdce. Darovali jsme sami sebe ve službě, aby se nám vrátilo mnohonásobně víc. Troufám si říct i za ostatní, že nás to duchovně velmi obohatilo.

Nemalé ohlasy přicházeli i z řad návštěvníků, jejich zájem, nadšení i přání, aby „Kostel otevřen“ pokračoval dál, nejen předčilo naše očekávání, ale zároveň motivovalo k opakování akce příští rok ve stejném časovém horizontu a k její

obdobné prázdninové verzi bez doprovodných zpěvů.

Naše závěrečné setkání se konalo na faře, kde jsme se dozvěděli zajímavé informace o tom, jak celý projekt vznikal, kolik věcí bylo zapotřebí zařídit a v neposlední řadě i jací lidé se na něm podíleli. Bylo to velmi krásné a inspirující. Filip D. se také zmínil o tom, jakým způsobem nakonec bylo rozhodnuto, aby tato akce probíhala právě v úterý. Že si tento den vybral náš Pán ke svojí slávě, bylo více než zřejmé. Shlédli jsme i formu meditativních východních zpěvů, které měly tak silný duchovní náboj, že to pro nás zůstalo jako další výzva k vytvoření nového projektu do budoucna.

V srdci jsem celou dobu cítila, že bychom ve zpívání Taizé měli pokračovat, a to konkrétně každé první úterý v měsíci, ale návrh byl nejdříve zamítnutý. Mluvili jsme o tom, že by to mohlo probíhat ve formě adorace, ale nevědělo se kde, ani jak přesně by to mělo vypadat.

Až téměř na konci našeho setkání, těsně před závěrečným přípitkem jsme se vrátili k tomuto tématu a Duch svatý dokončil své dílo v podobě nápadu Jirky P., který navrhl adorace v kostele sv. Jana Křtitele. Kdy? Asi nebude nijak překvapivé, že právě v úterý, a to konkrétně každé první úterý v měsíci, počínaje od října.

S velkou radostí a nadšením jsme odcházeli z tohoto milého setkání. Jedno dílo bylo dokončeno, aby nové a stejně krásné mohlo začít. A vy milí přátelé, jste srdečně zváni. Takto moudře si nás Bůh vede, pokud mu věnujeme pozornost.

Michaela Šteklová

„Ty a ticho“ – pozvání do kostela nejen pro věřící

Po četných ohlasech na akci „Kostel otevřen“ jsme se rozhodli uspořádat podobnou akci, avšak menšího formátu, i o letních prázdninách. Každý čtvrtek chceme otevřít kostel ve večerních hodinách, osvětlit svícemi hlavní loď, vystavit Nejsvětější svátost a nabídnout tak

prostor ztišení před eucharistickým Kristem každému, kdo přijde. Podle možnosti chceme také zajistit občasný hudební doprovod a nabídku duchovního rozhovoru s knězem.

Více informací bude na plakátku.

Skauti v Podskále

V sobotu 17. června se světlušky, skautky, vlčata a další dnes již méně aktivní skauti vydali do Podskály. Cesty byly různé, cíl ale společný – místní kostel, ve kterém jsme při mši svaté, sloužené otcem Antonínem, děkovali za uplynulý skautský rok. Po duchovním posílení jsme nasýtli i naše těla. Rozdělali jsme ohně a opekli buřty a trdelníky. Pak nás navštívili Asterix s Obelixem, aby nás seznámili s tématem letošní celotáborové hry. Za příznivého počasí se sešlo 78 skautů a jejich přízniců.

Pozvání ke službě

Zveme ke službě všechny, kteří mají špetku ochoty k úklidu našich kostelů a fary.

V kostele u sv. Bartoloměje uklízíme každý pátek od 8 hod. v lichém týdnu (tzn. 1× za 14 dní). V kostele u sv. Jana se uklízí každý čtvrtek po ranní mši svaté.

Na faře, lze po dohodě kdykoli. (jednotlivé části).

Také přivítáme pomoc s úpravou květinové výzdoby.

Kontakt: farní úřad, tel: 466 769 260, 605 219 634
email: farpar@volny.cz

**POUTNÍ CENTRUM BISKUPSTVÍ KRÁLOVÉHRADECKÉHO
A ČM FATIMA KOCLÍŘOV VÁS ZVOU
NA TRADIČNÍ**

**LETNÍ POUŤ RODIN A NEMOCNÝCH
KE SV. ZDISLAVĚ**

JABLONNÉ

V PODJEŠTĚDÍ

BAZILIKA MINOR SV. VAVŘINCE A SV. ZDISLAVY

SOBOTA 15. ČERVENCE 2017

- **10.00 hod. příležitost ke svátosti smíření**
- **10.30 hod. registrace** a příprava seniorů a nemocných k přijetí svátosti nemocných
- **11.00 hod.** slavnostní přivítání královéhradeckého biskupa **J.E. Mons. Jana Vokála**
Poutní mše svatá ke cti sv. Zdislavy za rodiny a nemocné
 - Při mši sv. udělí otec biskup Jan Vokál svátost nemocných
 - Katecheze pro děti
- 13.15 hod. Návštěva katakomb baziliky a společná modlitba u hrobu sv. Zdislavy
Te Deum na zakončení hlavního poutního programu

- 14.00 hod. Odjezd na hrad Lemberk
 - Modlitební poutní cesta ke studánce Sv. Zdislavy
 - Společná modlitba za rodiny a požehnání na cestu domů
- Zakončení pod hradem Lemberk a odjezdy autobusů

Poutní centrum vypravuje autobusy s nástupními místy:
MORAVSKÁ TŘEBOVÁ • KOCLÍŘOV • SVITAVY • LITOMYŠL • VYSOKÉ MÝTO • HOLICE •
• HRADEC KRÁLOVÉ • HOŘICE, JIČÍN

Bližší informace: 731 646 800 (Recepce ČMFa Koclířov) E mail: poutnik@bihk.cz
nebo p.Helena Ryklová, mob. 723 262 381

Mládež na sportovním klání v Praze

V pátek 16. června vyrazila sedmnáctičlenná výprava mladých z naší farnosti do Prahy, kde se konalo „Setkání katolické aktivní mládeže“ – zkráceně SKAM. V pátek jsme měli na programu prohlídku Prahy pod vedením našeho salesiánského bratra George Woclawka. Prošli jsme Václavák, nábřeží Vltavy, téměř zdolali Petřín a pak, jakoby „náhodou“, navštívili modlitební setkání u sester boromejek v jejich kostele pod Petřínem. Po návštěvě v této oáze klidu a míru jsme se vydali Malou Stranou na MHD, které nás dovezlo do Dolních Počernic, což už je v podstatě „Praha vesnice“. Zde jsme narazili na skvělou partu mladých organizátorů akce, která nás teprve čekala. Nejprve jsme postavili stany, pak se navečeřely a den zakončili krátkým sdílením a modlitbou v kapli.

Sobotní den byl výživný. Po budičku v půl sedmé jsme vyskočili z našich pelíšků, a když jsme vyšli

z námi obývané velké zahrady, zjistili jsme, že přípravy už jsou v plném proudu. Organizátoři připravovali sportoviště, dresy, míče atd. V tom chumlu jsme se taktak najedli a hurá do akce. Čekaly na nás fotbal, volejbal, florbal a pro jednotlivce i atletika. Dřív než jsme začali sportovat, salesián Jaroslav Kuchař povzbudil asi tak stovku účastníků k tomu, že „není důležité se zúčastnit, ale vyhrát“, nebo jak to vlastně je. Udělali jsme ještě ve zdraví skupinové foto a pak jsme se vrhli do boje. Za naší pardubickou mládež jsme postavili 3 týmy na každý ze sportů. Největší úspěch naší výpravy zaznamenali volejbalisté bronzovým umístěním, brankář z hostujícího Hradce Králové Jakub Machek cenou za nejlepšího gólmana, hostující běžec Matiaš Meisner z Trutnovska nejrychlejší během na tisíc metrů a Tonda Vlach z Horního Jelení exceloval rovnou dvakrát – nejrychlejší sprintem a druhým nejdelším skokem dalekým.

Ale všichni se velmi snažili a většina zápasů byla velmi vyrovnaných.

Průběžně jsme se bavili „kalčem“, chůzí na chůdách, poslechem reprodukováné hudby, pojídáním cukrové vaty a dalších dobrot z vychytaného občerstvovacího stánku, který naši pražští hostitelé obsluhovali; oběd samozřejmě nechyběl a byl výborný! Po ukončení sportů byla v 17 hod. mše svatá, kterou sloužil otec Jaroslav. Pochválil vítěze, zmínil, že vlastně každý jsme v něčem dobří a jen záleží na tom, jak stanovíme kritéria. Také poděkoval poraženým, protože kdyby jich nebylo, nebylo by nad kým vítězit a nebylo by tudíž ani vítězů.

Po mši svaté bylo slavné vyhlášení a ocenění byli téměř všichni. Poté začala neformální zábava – grilování, supr koncert, povídání, poznávání nových lidí, odpočinkové sportování atd. V sobotu večer se nikdo ke spánku nutit nemusel. V neděli ráno jsme po budičku posnídali, sbalili stany, navštívili místní kostelík, kde někteří

z nás významně posílili tamní scholu a po mši svaté jsme se vydali na vlak do Pardubic.

Rádi bychom poděkovali Fandovi Vlachovi, který zařídil spoustu technických věcí a stejně tak Georgovi, který přepravil naše batohy, takže jsme je nemuseli tahat přes půl Prahy na zádech!

Všechny mladé vyzýváme, aby se k nám v roce 2018 v červnu přidali, abychom dovezli zlato ze všech sportů do Pardubic!

P. Filip

Celostátní setkání mládeže – Olomouc 2017

Zveme všechny mladé ve věku 14 až 30 let na Celostátní setkání mládeže, které se bude konat od 15. do 20. srpna v Olomouci. Čekají vás workshopy, koncerty, hry, katecheze, modlitby a zážitek velké akce ve společenství s mnoha tisíci mladých křesťanů z celých Čech.

Na setkání mládeže jsou zvány i rodiny s dětmi na sobotu 19. srpna, kdy bude zajištěno hlídání pro děti, zajímavý program pro rodiče a oběd zdarma pro všechny.

Více informací – včetně přihlášky – najdete na: olomouc2017.signaly.cz

Skupinu mládeže z Pardubic bude vést P. Filip Dušek (tel. 739 463 215, mail Filipacdd@seznam.cz)

více info na facebooku nebo u Filipa Duška
739 463 215 | filipacDD@seznam.cz

CELOSTÁTNÍ
SETKÁNÍ
MLÁDEŽE

v Olomouci
15. – 20. srpna
2017

Nebojte se!

Vyhlašujeme sbírku školních potřeb

Každoročně koncem školního roku vyhlašuje Oblastní charita Pardubice sbírku školních potřeb. Školní pomůcky sociální pracovníce rozdělují podle konkrétních potřeb sociálně znevýhodněným dětem. Sešity formátu A4, A5 a A6, psací a gumovací pera, obyčejné tužky, zmizíky, kružítko, gumy, pravítka,

tempery, vodovky, štětce, kelímky a další školní pomůcky můžete nosit do konce letních prázdnin na faru u kostela sv. Bartoloměje nebo do sídla Charity (V Ráji 732). Předem děkujeme za Vaši pomoc. Více o sbírce najdete na www.pardubice.charita.cz.

1. ročník Polabinské trojky se běžel pro domácí hospicovou péči

V sobotu 20. května dopoledne se uskutečnil 1. ročník běžeckého závodu pro děti i dospělé „Polabinská trojka“. Závod uspořádala Základní škola Pardubice – Polabiny, npor. Eliáše. Záštitu nad závodem převzal starosta městského obvodu Pardubice II. Mgr. Radek Hejný. Ředitel ZŠ npor. Eliáše Mgr. František Němec přizval k akci i Oblastní charitu Pardubice, která při této příležitosti představila veřejnosti své služby.

Přesto, že počasí závodění příliš nepřálo, na hřišti základní školy se sešlo několik desítek běžců. Pro malé i velké závodníky byly připraveny čtyři závody v délce od 500 m až po 3 km. ZŠ npor. Eliáše připravila odměny pro první tři závodníky v každé z pěti kategorií. Doprovodný program zajistila hudební skupina Elixír a děti se mohly vyřádit na skákacím hradě.

Základní škola Pardubice – Polabiny je jednou z největších základních škol v Pardubickém

kraji. Škola pravidelně spolupracuje s různými charitativními organizacemi. Například se zapojuje do Tříkrálové sbírky a Sbírkou školních potřeb, které organizuje Oblastní charita Pardubice. Škola nese jméno pardubického patriota npor. Vladimíra Eliáše, který zemřel na následky střelného zranění v Pardubicích v poslední dny II. světové války.

Oblastní charita Pardubice poskytuje služby především lidem v sociální, hmotné i duchovní nouzi bez ohledu na rasu, původ a náboženské přesvědčení. Všechny služby Oblastní charity Pardubice jsou koncipovány tak, aby uživatel služeb mohl zůstat ve svém domácím prostředí mezi svými blízkými a byla maximálně podporována jeho soběstačností. Zároveň se snažíme pomocí předcházet všem formám sociálního vyloučení lidí.

Setkání regionálních Charit na poutním místě v Neratově

Téměř tři stovky návštěvníků se sešly v pátek 2. června v Neratově v Orlických horách na oslavách 25. výročí charity v královéhradecké diecézi. Po slavnostní děkovné mši svaté v poutním kostele Nanebevzetí Panny Marie bylo oceněno devatenáct charitních pracovníků a dobrovolníků. Setkání zakončil koncert písničkáře Pavla Helana.

Slavnostní mše svatá, kterou celebroidli plzeňský emeritní biskup Mons. František Radkovský a prezident Diecézní charity Hradec Králové Mons. Josef Suchár spolu s hostujícími kněžími, se nesla především v duchu díkůvzdání za dosavadní charitní dílo. Zástupci regionálních Charit přednesli přímluvy za své klienty a zaměstnance. Emeritní biskup Mons. Radkovský také požehnal přinesené obětní dary, které symbolizovaly činnost Charity. Za pětadvaceti letou službu lidem v nouzi u nás i ve světě poděkovali Charitě ve své zdravotní rovněž královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál a arcibiskup Dominik Duka OP, kteří se bohužel nemohli oslav zúčastnit osobně.

Na návštěvě Gymnázia Dr. Emila Holuba

Pardubická charita již třetím rokem pořádá besedy o humanitární práci a dobrovolnictví, které probíhají na základních i středních školách v pardubickém a holicím regionu. Ve čtvrtek 11. května se besedy konaly i ve třídách Gymnázia Dr. Emila Holuba v Holicích.

„Nejen na hodinách výchovy k občanství a etické výchovy často hovoříme o nutnosti pomáhat druhým lidem, zvláště sociálně slabým a nemohoucím. Proto jsme rádi využili nabídky Oblastní charity v Pardubicích, konkrétně paní Vladimíry Karlové, která na naši školu přijela ve čtvrtek 11. 5. 2017 s praktickým workshopem, jenž představil činnost charity v praxi. Studenti se tak pomocí skupinové práce seznámili se čtyřmi skutečnými příběhy lidí, jež se ocitli v nouzi a kterým charita poskytla pomoc. Máme velkou radost, že i na našem gymnáziu najdeme dobrovolníky ochotné se zapojit do sociální činnosti charity,“ popsala průběh besed profesorka gymnázia Mgr. Eva Pýchová.

Ještě v průběhu besed se studenti rozhodli zapojit se do Sbírký školních potřeb, která je určena sociálně slabým rodinám z Pardubicka a okolí. Paní profesorce děkujeme za pozvání a těšíme se na další návštěvy.

Úspěchy žáků školy NOE

V matematické soutěži Klokan se umístili na prvním místě v okrese Matěj Komárek a Lukáš Bunček, oba ze 4. A.

V celoplošném testování žáci 5. A dosáhli nadprůměrných výsledků v českém jazyce a angličtině.

V matematické olympiádě obsadil Jakub Klucký z 5. A páté místo a Matěj Komárek ze 4. A šesté místo.

Všem úspěšným gratulujeme!

Prázdniny 2017 – změny programů

Po dobu prázdnin:

- » nebudou bohoslužby pro děti v klášterním kostele (první mše svatá bude v neděli 3. září v 10:00 hod. + žehnání školních potřeb)
- » nebudou bohoslužby v nemocnici v kapli (Oáze)
- » nebudou úterní adorace v kostele sv. Jana Křtitele (první adorace bude v úterý 5. září)
- » bude změněn čas otevření kanceláře na faře: pondělí - pátek 09:00–11:00, 14:00–16:00
- » po dobu měsíce: červenec, srpen a září nebudou polední mše svaté v kostele sv. Jana Křtitele (první mše svatá bude v pondělí 2. října v 12:00 hod.)
- » Farní kavárna během měsíce července a srpna nebude (první farní kavárna bude v neděli 3. září)

Vzpomínková bohoslužba za rodinu Vokolkovu

V úterý 16. května se v rámci vokolkovského jara uskutečnila vzpomínková bohoslužba za rodinu Vokolkovu.

Hlavním celebrantem byl P. Benedikt Holota OFM z konventu u kostela Panny Marie Sněžné v Praze. Dále koncebrovali: arciděkan P. Antonín Forbelský, rektor kostela v Klecanech u Prahy P. Pavel Kuneš, děkan

P. Pavel Seidl z Krucemburku a farář P. Václav Vacek z Letohradu. Většina z duchovních se s rodinou dobře znala, což podtrhlo mimořádnost této události.

K přátelům rodiny též patřil známý pardubický historik Jiří Kotyk, který promluvil před bohoslužbou.

Úvodní slovo dr. Jiřího Kotyka před vzpomínkovou bohoslužbou

Vážení Vokolkovi, pane vicehejtmane, otče Benedikte, dámy a pánové, bratři a sestry, byl jsem osloven, abych vzpomněl v rámci vokolkovského jara v Pardubicích na členy rodiny, jež jsem měl tu čest osobně poznat. Popsat

atmosféru v této rodině znamená popisovat svěbytný pardubický kulturní fenomén. S odstupem času jsem velmi vděčen tomu, že jsem se jej mohl nesměle dotknout...

Stalo se tak díky osobnosti tiskaře pana Vlastimila, jehož jsem poznal díky jeho intenzivní vlastivědné činnosti v muzeu a členství v redakční radě Zpráv Klubu přátel Pardubicka. Poznám jsem ho jako vynikajícího znalce literatury i výtvarné kultury a jsem mu dodnes zavázán za to, že mne zasvětil do umění „dělat časopis“ po obsahové i technické stránce. Jeho byt v ulici Za Pasáží byl naplněn kulturním „géníem loci“ a stával se proto místem setkávání s mladou generací, jíž se tu – včetně mě – otevíraly nové obzory v podobě za komunistů tabuizované kultury první republiky, zakazované katolické (české i zahraniční) literatury, tradiční vlastivědy i reforem II. vatikánského koncilu. Bohatá korespondence pana Vlastimila s velkými postavami českého kulturního dění a Literárním archivem Památníku národního písemnictví na Strahově byla velmi inspirující. Drobné studie v našem časopise z let 1965–77 patří i dnes do Zlatého fondu pardubické regionální historie. Jeho kulturní přínos bude jistě podrobně zhodnocen odbornou konferencí na pardubickém zámku

a zde při této příležitosti není ani dostatek prostoru pro jeho uchopení. Nelze však nikdy zapomenout na páně Vlastimilovu noblesu, doslova „šlechtictví ducha“ a jeho víru, jež je posilovala v nelehkém závěru jeho života.

Při vstupu do bytu Vokolkových musely nutně každého hosta zaujmout výtvarné artefakty ze dřeva i z kovu od pana Vojmíra, eventuelně skládačky slov vytvářející osobitou poezii. Při prohlídce jeho děl ve Východočeské galerii i galerii NOV i při exkurzích na místa jeho sakrálních fresk vidíme, jak správná byla páně Vojmírova myšlenka, že ani křesťanské výtvarné umění nesmí ustrnout, ale naopak má reflektovat současnost, jak se to dařilo i umělcům předcházejících epoch. Panu Vojmírovi se to dobře dařilo v tématech hladu, chudoby a násilné migrace, jež jsou stále aktuální. Názor tzv. fundamentalistů je v této věci nepodstatný a projevil se i barbarskou snahou o zničení Vojmírova odkazu – ukázat realisticky

pokračování na další straně >

křížovou cestu člověka k Pánu dějin. Rád tu octuji báseň z roku 1959 věnovanou Vlastimilem Vojmírovi: „Můj bratře – malíři narozený k Slávě stvoření – v které mluví Duch – ty Cézanne zářící v šedi rodného města – jen člověka v pokoře Slávy věčně maluješ – v Chudobě, která Tebe oslaví – na zdech skrytého za slávou světa.“

Pokud mi něco osobně velmi vadí na letošních vokolkovských oslavách, je to dokonalá absence pozornosti k obětavé sestře Květě. Pan Vlastimil svoji vděčnost k ní vyjádřil velmi výstižně: „Blažený ten, kdo sestru má – to tajemství je života jasem – a touha v blízkosti se časem čistí a zlatu vyrovná.“ Myslím, že ani nešlo lépe vyjádřit ten krásný sourozenecký vztah v rodině Vokolkových! Sestra Květa byla původně pod jménem Víta terciářkou apoštolátu sv. Františka a žačkou J. E. Urbana. Po zrušení řádu komunisty začala pracovat jako zdravotní sestra. V září 1958 byla však zatčena za tzv. podvracení republiky a odsouzena na tři a půl roku do vězení. Strávila je v Želiezovcích na Slovensku ve společnosti žen s kriminální minulostí. Po svém propuštění se vrátila do Pardubic, kde se po ovdovění svého bratra Vlastimila, jehož

paní zemřela při železničním neštěstí u Stéblové, věnovala vedení domácnosti svých bratří. Kromě toho pracovala obětavě v církevní charitě, kde uplatnila své sociální i ekumenické cítění. Proto plně o ní platí biblický výrok o „ženě statečné“.

Spisovatele Vladimíra Vokolka jsem poznal jen z jeho tvorby, hlavně mne zaujaly jako historika jeho vzpomínky na staré Pardubice a studia v našem městě. I z jeho díla prosvítá výrazný rys společný všem Vokolkovým – víra v Boha. Dovolte mi, abych svou vzpomínku ukončil duchovním vyznáním paní Květy, napsaným za války roku 1940, když jí bylo 19 let: „Milovat v pravdě, to je přísný závazek plný obětí a sebezáporu. K té lásce je nutno stoupati po Kalvárii, útisku a nepochopení. To není cesta domů. Ale pak? Co víme o blaženosti vysočin Ducha?“

V dnešních nešporách na svátek národního patrona sv. Jana Nepomuckého se praví: „V ničem člověk více podobný Bohu svému nebývá, než když k bližnímu svému milosrdenství mívá... V srdci našem ať zůstává jen svaté Lásky plamen, lásky k Bohu i bližnímu. Amen.“

Bohoslužby v Pardubicích a okolí

Aktualizováno 1. července 2017

	Neděle Sunday	Pondělí Monday	Úterý Tuesday	Středa Wednesday	Čtvrtek Thursday	Pátek Friday	Sobota Saturday
	07:00						
Kostel sv. Bartoloměje	09:00 19:00	18:00		18:00		18:00	
Kostel sv. Jana Křtitele		06:30	06:30 18:00	06:30	06:30 18:00	06:30	06:30 18:00
Kostel Zvěstování P. Marie	x						
Kostel sv. Václava (Salesiáni)	08:30 10:00	15. 8. 18:30		5. 7. 08:00		18:30	

	Neděle Sunday	Pondělí Monday	Úterý Tuesday	Středa Wednesday	Čtvrtek Thursday	Pátek Friday	Sobota Saturday
Kostel sv. Václava Rosice n. L.	08:00						
Kostel sv. Jiljí, Pardubičky	17:00						
Kaple P. M., Svítkov							16:00
Kostelíček, východ. ritus	10:00					16:00	
Lázně Bohdaneč	08:00		16:15	16:15	16:15	16:15	16:15
Mikulovice	10:30						
Třebosice	08:30						
Lány na Důlku	09:30 1. v měsíci						
Rohovládova Bělá	09:30					18:00 1. v měsíci	
Vápno, Újezd	11:00 1. v měsíci						
Živanice	17:30						

Kalendář akcí na měsíc červenec–srpen

Ne	25. 6.	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti					
		Poslední mše pro děti v tomto šk. roce	klášterní kostel			10:00	
St	28. 6.	Modlitba za národ	kostel sv. Bartoloměje			17:30	
		Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje			17:00–18:00	
		Slavnost sv. Petra a Pavla	kostel sv. Bartoloměje			18:00	
Čt	29. 6.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje			08:00–16:00	
		Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje			17:00–18:00	
		Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka			15:00	
		Konec školního roku					
Pá	30. 6.	Poslední polední mše svatá	kostel sv. Jana Křtitele			12:00	
		Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje			17:00–18:00	
So	1. 7.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana Křtitele			po ranní mši sv.	
St	5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	kostel sv. Bartoloměje			9:00	
Čt	6. 7.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.			15:30	
Po	10. 7.	Začátek chaloupky pro kluky	Míčov				
Čt	13. 7.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka			15:00	

So	15. 7.	Diecézní pouť rodin a nemocných	Jablonné v Podještědí	11:00
Po	17. 7.	Přijímání intencí na měsíc srpen Začátek chaloupky pro děvčata	fara Míčov	od 9:00
Čt	20. 7.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.	15:30
Ne	23. 7.	Poutní pobožnost	kaple sv. Anny	17:00
Čt	27. 7.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00
Pá	28. 7.	Modlitba za národ	kostel sv. Bartoloměje	17:30
St	2. 8.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00–18:00
		Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	8:00–16:00
Čt	3. 8.	Zpovědní den Mše sv. v Domově seniorů	kostel sv. Jana Křtitele Blahoutova ul.	17:00–18:00 15:30
Pá	4. 8.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00–18:00
So	5. 8.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana Křtitele	po ranní mši sv.
Ne	6. 8.	Svátek Proměnění Páně		
Čt	10. 8.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00
		Slavnost Nanebevzetí P. Marie	klášterní kostel	18:00
Út	15. 8.	Začátek Celostátního setkání mládeže Přijímání intencí na měsíc září	Olomouc fara	od 9:00
St	16. 8.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
Čt	17. 8.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.	15:30
Čt	24. 8.	Svátek sv. Bartoloměje – patrona farnosti	kostel sv. Bartoloměje	18:00
		Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00
So	26. 8.	Začátek „Spolčo léta“ – mládež	Míčov	
Ne	27. 8.	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
Po	28. 8.	Modlitba za národ	kostel sv. Bartoloměje	17:30
So	2. 9.	Svátosť smíření pro děti a rodiče	kostel sv. Bartoloměje	17:00
		Poutní slavnost v Pardubičkách	kostel sv. Jiljí	17:00
Ne	3. 9.	1. mše pro děti – žehnání škol. potřeb potřeb	klášterní kostel	10:00
Po	4. 9.	Začátek školního roku		
Čt	7. 9.	1. setkání zájemců o biřmování	farní sál	19:00
So	9. 9.	12. Pouť pardubických rodin	Libice	
St	13. 9.	Seniorklub	farní sál	14:30
So	16. 9.	Dny evropského dědictví	pardubické kostely	10:00–17:00
Ne	17. 9.	Poutní slavnost	Kokešov	15:00